

سرمقاله

وصال روحانی

روند معیوب
(جاننشین سازی)
در جامعه دآوری

اوضاع دآوری در لیگ برتر فوتبال ایران یک بار دیگر رو به وخامت رفته است. این در حالی است که نحوه دآوری در لیگ‌های دسته اول و دوم کشور نیز مثل معمول حاوی ایراداتی بزرگ است و به ندرت اتفاق می‌افتد که هفته‌ای از این پیکارها بدون جنجال‌های ناشی از دآوری‌های نامناسب سپری شود. در لیگ برتر که عصاره‌ای از تمامی لیگ‌های کشور به حساب می‌آید، به کارگیری داوران جوان طی سال‌های اخیر رویکرد حسنه‌ای است که به سبب ایراد در نحوه اجرای آن بانی بهره و پیشرفت کافی نبوده و برعکس مشکلات را چند برابر کرده است. بازنشستگی اجباری یا اختیاری تعدادی از داوران نامدار سبب استفاده هر چه بیشتر فدراسیون از داوران جوان‌تر شده است اما چون این جوانان زودتر از موعد وارد چرخه لیگ برتر شده و پختگی لازم را نیافته‌اند، بر اثر فشارهای روانی فراوان موجود در این لیگ لغزش‌های متعددی داشته‌اند و سوت‌های اشتباه ناشی از این لغزش‌ها تقریباً همه تیم‌ها را کم یا زیاد متضرر کرده است. شکی نیست که باشگاه‌های مغیوب شده برای کسب بهره‌های بیشتر دست به مظلوم‌نمایی زده و قصورهای کار داوران را هر چه بزرگتر جلوه داده‌اند تا ایرادات فنی را که سهمی فراتر از اشتباهات داوران در ناکامی آنها داشته، لاپوشانی کنند اما شکی نیست که اشتباهات مکرر از سوی داوران و سوت‌های غلطی که زده شده، امتیازات زیادی را از دست تیم‌های محق خارج کرده و سرنوشت آنها را به بازی گرفته است.

سررشته همه این امور به عملکرد ضعیف و برخورد‌های سهل‌انگارانه فدراسیون فوتبال و کمیته داوران و دپارتمان دآوری با مسائل دآوری بر می‌گردد و با اغماض فراوانی که آنها نسبت به امور مختلف زندگی داوران و نحوه کارشان در جریان مسابقات نشان می‌دهند، مقدمات همه کاستی‌ها و بحران‌های دآوری فراهم می‌آید. انواع کمیوبه‌هایی که در کار دآوری و پیرامون افراد صاحب این حرفه وجود داشته، تعداد قابل توجهی از داوران مجرب ما را دل‌سرد و وادار کرد که طی ۱۵ سال اخیر به کلی از این عرصه کناره گیرند و شماری از آنها حتی قبل از رسیدن به سن بازنشستگی در دآوری (که ۴۵ سال بود اما فیفا اخیراً آن را ملغی و عملاً شرط سنی را برداشته است) اعلام کناره‌گیری کنند و محسن ترکی، مسعود مرادی و سعید مظفری زاده از بارزترین افراد این رده بوده‌اند که طاق‌شان به سر رسید و در حالی که هنوز جابری دوسه سال قضاوت اضافی داشتند، عطای این کار را به لقای آن بخشیدند و خانه‌نشین شدند. آنها به جای سوت زدن در میدان تبدیل به کارشناسان امر دآوری شده‌اند که هر هفته در رادیو و تلویزیون از نظرات‌شان در خصوص اشتباهات و ابهام‌های رخ داده در جریان رقابت‌های مختلف بهره‌گیری می‌شود.

فدراسیون با رویکرد بر داوران جوان‌تر اقدام درست و شجاعانه‌ای داشته اما چون جایگزینی مسن‌ترها با کم سن و سال‌ها به طور اصولی و با صرف زمان لازم و تربیت صحیح و وسیع جوان‌ترها همراه نشده اتفاقاتی تلخ در امر قضاوت لیگ برتر و همچنین «لیگ یک» شکل می‌گیرد. اتفاقاتی که پس از بالا رفتن اعتراض تیم‌ها بحران‌هایی را سبب می‌شود که طی سال‌های اخیر دیده‌ایم و در لیگ امسال هم به وضوح و به دفعات رؤیت کرده‌ایم.

علی دابی

انتشار واکنش در خبرگزاری فرانسه

علی دابی در اولین اظهار نظر خود پس از بازگرداندن پاسپورتش به خبرگزاری فرانسه گفته است: «در رسیدی که به من دادند، آمده بود برای پیگیری پرونده باید به دادستان عمومی و انقلاب تهران مراجعه کنم اما توقیف گذرنامه مسأله مهمی برای من نبود و نیست و به همین خاطر جایی نرفتم. متأسفانه نفهمیدم چرا پاسپورت من را گرفتند و بعد از این بی‌احترامی، بازگرداندن گذرنامه از نظر قانونی چه معنایی دارد؟»

وحید شمسایی

ترس چیست؟

بعضی از کارشناسان اعتقاد داشتند جوانگرایی شمسایی و کنار گذاشتن نفرات باتجربه تیم به ضرر او تمام شد. شمسایی در واکنش به این انتقادات، از تصمیم خود دفاع کرد و گفت: «اگر به گذشته برگردم، باز هم همین کار را می‌کنم. می‌توانستم چند بازیکن باتجربه ببرم و قهرمان بشوم. اگر این کار را می‌کردم آدم ترسوئی بودم. هدف من جام جهانی بود. شاید هم به من بگویند قبل از جام جهانی از تیم ملی برو.»

اشکان خورشیدی

تنها جام‌انده از تست

مدتی پیش از برگزاری تست آمادگی مجدد داوران نوشتیم و اینکه بسیاری از چهره‌های شاخص مثل رضا عادل، سید علی و زاهدی فر در تست مجدد آمادگی قبول شدند و این هفته در لیگ یک قضاوت کردند. در این بین برخی رسانه‌ها نام اشکان خورشیدی را هم در میان داوران قبول شده نوشته‌اند در حالی که او این بار هم به دلیل سرماخوردگی اصلاً در تست آمادگی داوران شرکت نکرد و نمی‌تواند قضاوتی داشته باشد.

مرور یک کابوس از زبان ذوالفقارنسب

سردار مثل من نیست و به قطر می‌رسد

عکس: نعیم احمدی / ایران ورزشی

اظهار نظرهای ذوالفقارنسب درباره تیم ملی، اغلب از جنس کارشناسی فنی است و ارزیابی عملکردی که تیم ملی با سرمربی خود دارد. کمتر دیده‌ایم که او خاطراتش از هفته‌های منتهی به جام جهانی را مرور کند. جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین ذوالفقارنسب آماده‌ترین روزهایش را در پرسپولیس پشت سر می‌گذاشت و پیش از رسیدن به جام جهانی را از دست داد. حال رسانه‌ها با استناد به احتمال از دست رفتن جام جهانی برای سردار آزمون آماده، این روزهای سردار آزمون را با بازیکنانی مقایسه کرده‌اند که در آستانه جام جهانی مسابقات را از دست داده‌اند. یکی از این بازیکنان بیژن ذوالفقارنسب است و به همین بهانه با او گفت‌وگویی داشتیم.

Zoom

بیژن ذوالفقارنسب می‌گوید: «اوایل نیمه دوم بازی پرسپولیس با یکی از تیم‌های خوزستانی بود که رباط پایم پاره شد و در فاصله سه هفته تا جام جهانی ۱۹۷۸، در آماده‌ترین روزهایم جام جهانی را از دست دادم. با اینکه بلافاصله به آلمان اعزام و جراحی شدم اما به مسابقات نرسیدم. این خاطره تلخی برای من بود. شب‌ها از شدت ناراحتی بارها از خواب بیدار می‌شدم. خدا را شکر که در تیم ملی بازیکنی با این شرایط نداریم.»

بهناز میرمطهریان خبرنگار

بعد از مصدومیت سردار آزمون، عده‌ای او را با شما و بازیکنان دیگری مقایسه کرده‌اند که در آستانه جام جهانی این مسابقات را از دست دادید.

من فکر نمی‌کنم سردار آزمون جام جهانی را از دست بدهد و وضعیت او اصلاً شباهتی به من ندارد. او نهایت دو هفته استراحت می‌کند و دو هفته تمرین می‌کند و به تیم ملی می‌رسد. خیلی اگر بخواهد این وضعیت طولانی شود، بازی اول را از دست می‌دهد. این روزها همه چیز متفاوت است

اوقات بازیکنان دچار گرفتگی عضلانی می‌شوند و شناخت لازم را ندارند یا تمرینات را به درستی انجام نمی‌دهند و همه اینها می‌تواند بر شرایط آنها تأثیرگذار باشد.

به سال ۱۹۷۸ برگردیم. چه حالی داشتید وقتی بازی‌های تیم ملی را در آرژانتین از تلویزیون تماشا می‌کردید؟

من همه مسابقات را تماشا می‌کردم، با خوشحالی بازیکنان خوشحال می‌شدم و با ناراحتی‌شان ناراحت. مدام با آنها در تماس بودم و الان که فکر می‌کنم می‌بینیم روابط و صمیمیت بین بازیکنان در آن سال‌ها با امروز اصلاً قابل مقایسه نیست.

این اتفاقات روی ورزشکار خیلی اثر بدی دارد و من خوشحالم که در حال حاضر هیچ یک از ملی‌پوشان ما چنین شرایطی ندارند.

اصرار کی‌روش برای در اختیار گرفتن بازیکنان بعد از مسابقات هر هفته هم به خاطر همین است.

دقیقاً همین‌طور است. این یک واقعیت است که بازیکنی که قرار است در جام جهانی بازی کند، یک ماه و نیم تا دو ماه قبل از مسابقات، نباید تمرینات و بازی‌های ریسک‌آمیزی داشته باشد.

بعضی کارشناسان معتقدند همین موضوع باعث شده که کمی از پویایی لیگ هم کم شود.

بله بعید نیست. به هر حال بعضی

سه هفته قبل از شروع مسابقات بود که من در بازی پرسپولیس مقابل یکی از تیم‌های خوزستانی، اوایل نیمه دوم مصدوم شدم. زانویم پیچ خورد و رباط پایم پاره شد.

کدام بازیکن شما را مصدوم کرد؟ نمی‌خواهم نامی از او ببرم اما به هر حال ضربه یک بازیکن دیگر باعث مصدومیتم شد.

بعد از مصدومیت چه اتفاقی افتاد؟

اتفاقاً بلافاصله از استادیوم به آلمان اعزام و عمل شدم اما به هر حال نرسیدم و وقتی بازی‌های جام جهانی برگزار می‌شد من تازه اولین جلسات تمرینم را شروع کرده بودم.

و تکنولوژی‌های بازسازی و بازپروری و مصدومیت‌های ورزشکارها بهتر شده است. این تکنولوژی‌ها برای تسریع در روند درمان مصدوم‌ها به کار گرفته می‌شود، دوران مصدومیت بازیکنان را هم کوتاه‌تر می‌کند.

به هر حال اما نگرانی‌هایی که سردار دارد را احتمالاً درک می‌کنید.

بله. این اتفاقات اصلاً خاطرات خوبی را برای یک ورزشکار یا فوتبالیست رقم نمی‌زند. شرایط سختی است. من خودم از شدت ناراحتی شب‌ها بارها از خواب بیدار می‌شدم. خاطره تلخی است.

چه اتفاقی افتاد که جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین را از دست دادید؟

گزارش

ساحلی‌بازان استارت پیروزی را می‌زنند؟

ایران-امریکا؛ از شن‌های دوبی تا چمن دوحه

تیم ملی فوتبال ساحلی ایران از دهم آبان به مدت چهار روز در امارات متحده عربی با تیم‌هایی از چند قاره برای قهرمانی دوباره در جام بین قاره‌ای فوتبال ساحلی رقابت می‌کند. ایران در این مسابقات با امریکا، ژاپن و پاراگوئه همگروه است؛ دیدار ایران و امریکا روی شن‌های ساحلی امارات می‌تواند پیش‌درآمدی برای رقابت بزرگ فوتبال دو کشور روی چمن ورزشگاه‌های قطر باشد. در دیگر گروه‌ها نیز، امارات، عربستان، برزیل و اسپانیا با هم دیدار خواهند کرد.

و والیبالی، سه ورزش تیمی ایران هستند که تاکنون توانسته‌اند روی سکوی جهانی بایستند. این سه تیم سابقه کسب مقام سوم جام جهانی را دارند. تیم ملی فوتبال ساحلی ایران در سال ۲۰۱۷ به این مقام دست یافت.

عملکرد درخشان ایران در جام بین قاره‌ای فوتبال ساحلی

ساحلی‌بازان ایران تاکنون در هشت دوره جام بین قاره‌ای شرکت کرده‌اند. ایران و برزیل سه قهرمانی در این مسابقات دارند و روسیه که در مسابقات امسال غایب است، چهار قهرمانی کسب کرده است.

تیم ملی فوتبال ساحلی ایران علاوه بر سه قهرمانی، دو نایب قهرمانی، دو سومی و یک چهارمی هم در کارنامه‌اش ثبت کرده است. رقبای ایران در مرحله گروهی اما تاکنون عنوانی در جام بین قاره‌ای کسب نکرده‌اند و روی کاغذ، ساحلی‌بازان ایران کار آسانی برای صعود از گروه ندارند. ژاپن، امریکا و پاراگوئه رقبای سختی برای ایران نخواهند بود.

دیدار ایران و امریکا می‌تواند بسیار جالب توجه باشد. چند روز بعد از تقابل ایران و امریکا روی ساحل امارات، تیم‌های ملی فوتبال دو کشور باید در جام جهانی ۲۰۲۲

قطر روبروی هم صف‌آرایی کنند و از این رو، پیروزی ساحلی‌بازان ایران برابر امریکا می‌تواند پیش‌درآمدی بر موفقیت احتمالی تیم ملی در قطر باشد.

عملکرد همگروه‌های ایران در جام بین قاره‌ای

امریکا: ۴ بار حضور - یک پنجمی (۲۰۱۸) و سه هشتمی (۲۰۱۲، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۶)
ژاپن: ۴ بار حضور - دو پنجمی (۲۰۱۹ و ۲۰۲۱) و دو هفتمی (۲۰۱۲)
پاراگوئه: ۲ بار حضور - دو هفتمی (۲۰۱۷ و ۲۰۲۱)